

สนธิสัญญาของอะลุซซิมมะฮฺ

﴿عقد الزمة﴾

[ไทย - Thai - تايلاندي]

มุหัมมัด อิบรอฮีม อัล-ตุวัยญีรีย

แปลโดย : ยูซุฟ อับู บักร

ผู้ตรวจทาน : อัลฮัน นิยมเดชา

ที่มา : มุคตะศ็อร อัลฟีกฮิล อิสลามีย์

2009 - 1430

islamhouse.com

﴿ عقد الذمة ﴾

« باللغة التايلاندية »

محمد بن إبراهيم التويجري

ترجمة: يوسف أبوبكر

مراجعة: عصران إبراهيم

مصدر: كتاب مختصر الفقه الإسلامي

2009 - 1430

islamhouse.com

สนธิสัญญาของอะลุซซิมมะฮ์

(พลเมืองต่างศาสนิกที่อยู่ภายใต้การคุ้มครองดูแลของประเทศอิสลาม)

สนธิสัญญาของอะลุซซิมมะฮ์ คือ การยอมรับบรรดาผู้ปฏิเสธให้คงอยู่ในศาสนาเดิมโดยมีเงื่อนไขว่าพวกเขาต้องจ่ายญิซยะฮ์ (ค่าคุ้มครองหรือส่วย) ให้ปฏิบัติตนตามบทบัญญัติศาสนาอย่างเคร่งครัดและให้เขาทำข้อตกลงสัญญากับผู้นำหรือไม่ก็ทำกับตัวแทนของผู้นำ

อะลุซซิมมะฮ์ คือ บรรดาชาวคัมภีร์ ได้แก่พวกยิว คริสเตียน และบรรดาผู้บูชาไฟที่ยึดถือปฏิบัติบางสิ่งบางอย่างเหมือนชาวคัมภีร์ และยังคงยึดถือปฏิบัติของบรรดาผู้บูชาไฟแบบดั้งเดิม ดังนั้นญิซยะฮ์ (ค่าคุ้มครอง) จะถูกเก็บจากพวกเขา ไม่เป็นที่อนุญาตให้แต่งงานกับผู้หญิงของพวกเขาหรือรับประทานสัตว์ที่พวกเขาเชือด ส่วนบรรดามุซริกนั้นไม่มีการให้การคุ้มครองแต่ประการใดจากอัลลอฮ์ รอสูลและจากบรรดามุอมีน สำหรับมุซริกให้เสนออิสลามให้แก่เขา หากไม่ยอมรับต่ออิสลามอนุญาตให้ทำการสู้รบได้ เพราะอิสลามจะไม่ให้การยอมรับการตั้งภาคีและการกราบไหว้ต่อรูปเจี็ดรูปปั้น ส่วนบรรดาชาวคัมภีร์ให้ยื่นข้อเสนอ 3 ประการ โดยให้เลือกระหว่างการยอมรับอิสลาม จ่ายญิซยะฮ์ (ค่าคุ้มครอง) หรือไม่ก็ให้ทำการสู้รบ

ปริมาณของญิซยะฮ์ (ค่าคุ้มครอง)

ผู้นำหรือผู้ที่ทำหน้าที่แทนเป็นผู้กำหนดโดยพิจารณาตามความเหมาะสมในยามทุกข์ยากหรือในยามสะดวก เาจากบางส่วนของทองคำ เงิน เงินตรา หรือสิ่งอื่นๆ ที่ศาสนาอนุมัติ อาทิ เลือดผ้า เหล็ก ปศุสัตว์ ฯลฯ และไม่มีการเรียกเก็บค่าคุ้มครองจากเด็ก สตรี ทาส คนยากจน คนวิกลจริต คนตาบอด และนักบวช

เมื่ออะลุซซิมมะฮ์ได้จ่ายสิ่งที่เป็นหน้าที่ เช่น ญิซยะฮ์ (ค่าคุ้มครอง) คอรอจญ์ (ภาษีที่ดิน) อัลดิยะฮ์ (ค่าสินไหม) หนี้สิน หรือสิ่งอื่นนอกเหนือจากนี้ จากรายได้ที่พวกเขาเชื่อว่าเป็นของต้องห้าม แต่พวกเขาถือว่าเป็นสิ่งที่มีอนุมัติสำหรับพวกเขา เช่น สุรา สุกร ก็เป็นการอนุญาตให้รับเอาจากพวกเขาได้

บทบัญญัติต่างๆ เกี่ยวกับอะลุซซิมมะฮ์

เมื่อผู้ที่ได้รับการคุ้มครอง (อะลุซซิมมะฮ์) ได้จ่ายค่าคุ้มครองให้แก่พวกเราเป็นความจำเป็นที่ต้องรับและห้ามทำการต่อสู้กับพวกเขา ในกรณีที่มีผู้เข้ารับอิสลามการจ่ายค่าคุ้มครองก็จะหมดไป เราต้องแสดงถึงความเข้มแข็งให้พวกเขาเห็นขณะที่รับค่าคุ้มครอง และเราจะต้องรับจากมือของพวกเขาเองในสภาพที่พวกเขาารู้สึกว่ามีความต่ำต้อย

(3) ผู้ที่รับผิดชอบบพาสหญิงอยู่คนหนึ่ง แล้วเขาได้อบรมสั่งสอนนาง และได้ปฏิบัติกับนางเป็นอย่างดี ต่อจากนั้นได้ปล่อยนางให้เป็นอิสระ และได้สมรสกับนาง เขาจะได้รับสองผลบุญ” (บันทึกโดยอัลบุคอรีฮ์ หมายเลขหะดีษ 97, มุสลิม หมายเลขหะดีษ 154)

บทบัญญัติอิสลามที่อะลุซซิมมะฮ์ต้องปฏิบัติ

จำเป็นต่อผู้นำให้ปฏิบัติต่อผู้ที่ได้รับการคุ้มครอง (อะลุซซิมมะฮ์) ปฏิบัติตามบทบัญญัติอิสลามในด้านชีวิต ทรัพย์สิน เกียรติยศ และให้กำหนดบทลงโทษในสิ่งที่พวกเขาถือถือว่าเป็นสิ่งที่ต้องห้าม เช่น การผิดประเวณี แต่จะไม่กำหนดบทลงโทษในสิ่งที่พวกเขาถือถือว่าเป็นสิ่งที่อนุมัติ เช่น สุรา สุกร ไม่ต้องกำหนดบทลงโทษแก่พวกเขา แต่ต้องห้ามไม่ให้พวกเขากระทำอย่างเปิดเผย

บทบัญญัติระหว่างอะลุซซิมมะฮ์กับบรรดามุสลิม

จำเป็นต้องแบ่งแยกระหว่างอะลุซซิมมะฮ์กับบรรดามุสลิมในด้านการดำเนินชีวิตและการตาย เพื่อว่ามีให้ผู้คนเกิดสับสนหรือเข้าใจผิด ดังนั้นให้พวกเขาสวมเสื้อผ้า ใช้พาหนะที่มีความต่ำต้อยกว่ามุสลิมเพื่อเป็นการแยกแยะ และเป็นที่ยินยอมให้พวกเขาเข้ามาสัมผัสได้ โดยหวังให้พวกเขาได้เข้ารับอิสลามยกเว้นในกรณีที่มีสัจจะอัลอะฮ์รออมเพราะไม่อนุญาตให้มุชริกเข้า

รูปแบบในการปฏิสัมพันธ์กับอะลุซซิมมะฮ์

ไม่เป็นที่อนุญาตให้พวกเขาเป็นประธานในการดำเนินการประชุม (ในหนึ่งข้างหน้า) ไม่อนุญาตในการยื่นเพื่อแสดงการให้เกียรติแก่พวกเขา ไม่เริ่มต้นในการกล่าวสลามแก่พวกเขา หากพวกเขาได้เริ่มกล่าวสลามก่อนจำเป็นที่ต้องกล่าวตอบโดยให้กล่าวว่า “วะอะลัยกุม”

ไม่อนุญาตให้กล่าวแสดงอวยพรเนื่องในวันตรุษของพวกเขา ห้ามให้สร้างโบสถ์คริสต์ โบสถ์ยิว สถานที่สำหรับการเคารพสักการะ ห้ามบริโภคสุรา สุกร หรือใช้กลอง ระฆังอย่างเปิดเผย ห้ามเปิดเผยคัมภีร์ของพวกเขา ห้ามการจัดสร้างอาคารบ้านเรือนที่สูงกว่าอาคารของมุสลิม รวมถึงเรื่องอื่นๆ และนับว่าเป็นเรื่องที่ดีในการให้การช่วยเหลือและปฏิสัมพันธ์กับพวกเขา ด้วยความดีงามไม่ว่าจะด้วยคำพูดหรือการกระทำโดยคาดหวังในการเข้ารับนับถืออิสลามของพวกเขา อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿لَا يَنْهَكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُم مِّن دِيَارِكُمْ أَن تَبَرُّوهُمْ

وَتُقْسَطُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ﴿٨﴾ [الممتحنة/ ٨]

ความหมาย “อัลลอฮ์มิได้ทรงห้ามพวกเจ้า เกี่ยวกับบรรดาผู้ที่มิได้ต่อต้านพวกเจ้าในเรื่องศาสนา และพวกเจ้ามิได้ขับไล่พวกเจ้าออกจากบ้านเรือนของพวก

เจ้าในการที่พวกเจ้าจะทำความดีแก่พวกเขา และให้ความยุติธรรมแก่พวกเขา
แท้จริงอัลลอฮ์ทรงรักผู้ที่มีความยุติธรรม” (อัลมุตะฮีนะฮฺ : 8)

บทบัญญัติว่าด้วยการยื่นให้เกียรติแก่ผู้ที่มาเยือน

อนุญาตให้ยื่นให้เกียรติแก่มุสลิมที่มาเยือนเพื่อแสดงการให้เกียรติหรือให้การช่วยเหลือ และอนุญาตให้ก้าวทำเดินไปหาเพื่อแสดงการให้เกียรติแก่เขา ส่วนการยื่นให้เกียรติแก่บุคคลที่นั่ง อยู่ไม่เป็นที่อนุญาตนอกจากการกระทำดังกล่าวเพื่อเป็นการรักษาความปลอดภัยและเป็นการ แสดงให้บรรดามุซริกเห็นถึงความน่าเกรงขาม เสมือนที่อัลมุฮัมมัด อะฮฺมัด อิบนิ ซุอฺบะฮฺ เราะฎิยัลลอฮุ อันฮฺ เคยกระทำโดยการยื่นเพื่อปกป้องท่านรอซูลุลลอฮฺ ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลิม ในขณะที่ พวกกุเรซได้ส่งตัวแทนมาหาท่านรอซูลเพื่อเจรจาสงบศึก (ศุลฮุลฮุดัยบียะฮฺ)

เมื่อไหร่สนธิสัญญาของอะลุซซิมมะฮฺจะถูกยกเลิก

1. สนธิสัญญาของอะลุซซิมมะฮฺจะถูกยกเลิกเมื่อพวกเขาไม่ยอมจ่ายญิซยะฮฺ (ค่า คຸ້ມครอง) ต่อจากนั้นชีวิตและทรัพย์สินของเขาเป็นที่อนุญาต หรือในกรณีที่เขาไม่ปฏิบัติตาม บทบัญญัติอิสลาม ละเมิดสิทธิของมุสลิมจะด้วยการฆ่า ฆิດประเวณี ปิดกั้นทางสัญจร เป็นสายลับ หรือกล่าวร้ายต่ออัลลอฮ์ รอซูล คัมภีร์ และบทบัญญัติของพระองค์

2. เมื่อสนธิสัญญาของอะลุซซิมมะฮฺถูกยกเลิกพวกเขาก็จะกลายเป็นศัตรูคู่ศึก ในกรณี เช่นนี้ให้ผู้นำเป็นคนเลือกระหว่างฆ่า ปล่อยให้เป็นทาส ปล่อยโดยไม่มีเงื่อนไข หรือแลกตัว ประกันให้พิจารณาตามประโยชน์ที่เห็นว่าเหมาะสม

การทำสนธิสัญญาให้ความปลอดภัย

เป็นที่อนุญาตในให้การคุ้มครองผู้ปฏิเสธในช่วงระยะเวลาที่กำหนดชัดเจน เพื่อพวกเขาจะ ได้ทำการค้าขาย หรือจนกว่าพวกเขาได้รับรู้คำดำรัสแห่งอัลลอฮ์ หรือจนกระทั่งเขากลับและ รูปแบบทำนองเดียวกันนี้ เป็นที่อนุญาตให้แก่มุสลิมทุกคนที่บรรลุดศาสนาอะ มีสติสัมปชัญญะ ไม่ถูกบังคับ トラบใดที่ไม่กลัวว่าจะเกิดอันตรายแก่เขา ส่วนผู้นำสามารถให้การคุ้มครองแก่บรรดามุซริกทั้งหมดได้ ดังนั้นเมื่อมีการทำสนธิสัญญาแล้วเป็นที่ต้องห้ามในการฆ่า จับเป็นเชลย และ สร้างความเดือดร้อนให้แก่เขา อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿وَإِنْ أَحَدٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ فَأَجِرْهُ حَتَّى يَسْمَعَ كَلِمَ اللَّهِ ثُمَّ ابْرَأْهُ

مَأْمَنَهُ ۚ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٦﴾ [التوبة/6]

ความหมาย “และหากว่ามีคนใดในกลุ่มพวกมุซริกได้ขอให้เจ้าคุ้มครอง ก็จง คุ้มครองเขาเถิด จนกว่าเขาจะได้ยินดำรัสของอัลลอฮ์ แล้วจงส่งเขายังที่ ปลอดภัยของเขา นั่นก็เพราะว่าพวกเขาเป็นกลุ่มชนที่ไม่รู้” (อัลเตาบะฮฺ : 6)

บทบัญญัติเกี่ยวกับการคงบรรดาผู้ปฏิเสธไว้ในคาบสมุทรอาหรับ

ไม่เป็นที่อนุญาตให้พวกยิว คริสเตียน และบรรดาผู้ปฏิเสธพำนักอาศัยอยู่อย่างถาวรในคาบสมุทรอาหรับ ส่วนการเข้ามาอยู่เพื่อทำงานนั้นอนุญาตให้มาอยู่ได้ในกรณีที่มีความจำเป็น โดยมีเงื่อนไขว่ามุสลิมจะปลอดภัยจากความชั่วร้ายของพวกเขา

บทบัญญัติเกี่ยวกับการเข้ามัสยิดของผู้ปฏิเสธ

1. ไม่อนุญาตให้บรรดาผู้ปฏิเสธเข้ามัสยิดอัลฮะรออมมักกะฮ์ อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّمَا الْمُشْرِكُونَ نَجَسٌ فَلَا يَقْرَبُوا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ بَعْدَ عَامِهِمْ هَذَا وَإِنْ خِفْتُمْ عَيْلَةً فَسَوْفَ يُغْنِيكُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ ۗ إِنْ شَاءَ ۗ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٢٨﴾ [التوبة/٢٨]

ความหมาย “บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลายแท้จริงบรรดามุชริกนั้นโสมนม ดังนั้นพวกเขาจงอย่าเข้าใกล้มัสยิดอัลฮะรออม หลังจากปีของพวกเขา^{นี้} และหากพวกเจ้ากลัวความยากจนอัลลอฮ์ก็จะทรงให้พวกเจ้าร่ำรวยจากความกรุณาของพระองค์ หากพระองค์ทรงประสงค์แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ” (อัตเตาบะฮ์ : 28)

2. ไม่อนุญาตให้บรรดาผู้ปฏิเสธเข้ามัสยิดอื่นๆ นอกจากได้รับการอนุญาตจากมุสลิม เนื่องจากมีความจำเป็นหรือเพื่อประโยชน์อย่างอื่น

โทษของผู้ที่ฆ่าคนที่ได้รับการคุ้มครองโดยที่เขาไม่มีความผิด

عن عبدالله بن عمرو رضي الله عنهما عن النبي ﷺ قال: «مَنْ قَتَلَ مُعَاهِدًا لَمْ يَرِحْ رَائِحَةَ الْجَنَّةِ، وَإِنَّ رِيحَهَا يُوجَدُ مِنْ مَسِيرَةِ أَرْبَعِينَ عَامًا». أخرجه البخاري

จากอับดุลลอฮ์ บิน อัมรฺู เราะะฎียัลลอฮุ อันฮุม่า จากท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลิม กล่าววว่า “ผู้ใดที่ฆ่าผู้ที่ได้รับการคุ้มครองเขาจะไม่ได้ดมกลิ่นของสวนสวรรค์ และแท้จริงกลิ่นหอมของสวนสวรรค์นั้นจะสัมผัสได้เป็นระยะทางถึง 40 ปี” (บันทึกโดยอัลบุคอรีฮ์ หมายเลขหะดีษ 3166)

บทบัญญัติเกี่ยวกับการก่อสร้างโบสถ์คริสต์ โบสถ์ยิว

บรรดามัสยิดต่างๆ เป็นศาสนสถานแห่งการศรัทธา ส่วนโบสถ์คริสต์ โบสถ์ยิวเป็นศาสนสถานแห่งการตั้งภาคีและการปฏิเสธ และผืนปฐพีทั้งหมดเป็นกรรมสิทธิ์แห่งอัลลอฮ์ อัชชา วะญัล

ลา และแท้จริงอัลลอฮ์ได้สั่งใช้ให้มีการก่อสร้างมัสยิดเพื่อไว้สำหรับดำรงการละหมาด และห้าม
การเคารพสักการะต่อสิ่งอื่นนอกเหนือจากพระองค์อัลลอฮ์